

Odnosnie do art. 107 TFUE, nie chodzi jedynie o wewnątrz krajowe przesunięcie państwowych środków finansowych, ponieważ podmioty realizujące zadania publiczne w swojej podwójnej roli jako właściciele publicznych przedsiębiorstw przewozowych, korzystają bezpośrednio z przydziału środków i wykorzystują je w sposób selektywny ze szkodą dla sektora prywatnego poprzez bezpośrednie przyznawanie dotacji. Wynikało to z faktu, że podmioty realizujące zadania publiczne kontrolowały przedsiębiorstwa transportu publicznego „tak jakby były to ich własne służby”. Przyznanie środków finansowych na rzecz podmiotów realizujących zadania publiczne jest nierozdzielnie związane z korzyścią, ponieważ w tym momencie wykorzystanie tych środków na działalność gospodarczą przedsiębiorstw komunalnych jest często już określone. Zakłóca to konkurencję i wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

Ponadto z uwagi na to, że § 7a NNVG ma charakter pomocy państwa, ale również niezależnie od niego, dochodzi do naruszenia art. 108 ust. 3 TFUE, ponieważ Republika Federalna Niemiec nie zgłosiła Komisji Europejskiej § 7a NNVG.

(¹) Decyzja Komisji Europejskiej donośnie do nie wnoszenia sprzeciwu względem środków ustanowionych zgodnie z § 7a Niedersächsisches Nahverkehrsgesetz (sprawa SA.46538 [2017/NN]) (Dz. U. 2018, C 292, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2020 r. – Komisja Europejska / Republika Słowacka

(Sprawa C-661/20)

(2021/C 44/38)

Język postępowania: słowacki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Hermes, R. Lindenthal, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Słowacka

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi do Trybunału o stwierdzenie, że:

- poprzez wyłączenie programów gospodarki leśnej i ich zmian, incydentalnego pozyskiwania drewna oraz środków zapobiegania zagrożeniom dla lasów i eliminacji skutków szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi z wymogu, aby w przypadku gdy mogą one w istotny sposób oddziaływać na obszary sieci Natura 2000, podlegały odpowiedniej ocenie ich skutków dla tych obszarów z punktu widzenia założeń ochrony tych obszarów, Republika Słowacka uchybiła zobowiązaniom na mocy art. 6 ust. 3 w związku z art. 7 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (¹),
- poprzez niepodjęcie odpowiednich działań w celu uniknięcia pogorszenia stanu siedlisk i uniknięcia znaczącego niepokojenia na specjalnych obszarach ochrony wyznaczonych do ochrony głuszca zwyczajnego (OCHÚ Nízke Tatry SKCHVU018, OCHÚ Tatry SKCHVU030, OCHÚ Veľká Fatra SKCHVU033, OCHÚ Muránska planina-Stolica SKCHVU017, OCHÚ Chočské vrchy SKCHVU050, OCHÚ Horná Orava SKCHVU008, OCHÚ Volovské vrchy SKCHVU036, OCHÚ Malá Fatra SKCHVU013, OCHÚ Poľana SKCHVU022, OCHÚ Slovenský Raj SKCHVU053, OCHÚ Levočské vrchy SKCHVU051 i OCHÚ Strážovské vrchy SKCHVU028), Republika Słowacka uchybiła zobowiązaniom na mocy art. 6 ust. 2 w związku z art. 7 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory,
- poprzez niepodjęcie specjalnych środków ochronnych w odniesieniu do siedliska głuszca zwyczajnego w ramach OCHÚ Nízke Tatry SKCHVU018, OCHÚ Tatry SKCHVU030, OCHÚ Veľká Fatra SKCHVU033, OCHÚ Muránska planina-Stolica SKCHVU017, OCHÚ Volovské vrchy SKCHVU036, OCHÚ SKCHVU013 Malá Fatra i OCHÚ Levočské vrchy SKCHVU051, wyznaczonych do ochrony tego gatunku w celu zapewnienia jego przetrwania oraz reprodukcji na obszarze jego występowania, Republika Słowacka uchybiła zobowiązaniom na mocy art. 4 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (²) oraz
- Republika Słowacka zostaje obciążona kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z art. 6 ust. 3 dyrektywy siedliskowej każdy plan lub przedsięwzięcie, które nie jest bezpośrednio związane z zagospodarowaniem terenu lub nie jest konieczne do tego zagospodarowania, ale które może na ten teren w istotny sposób wpływać, podlega odpowiedniej ocenie jego skutków dla danego terenu z punktu widzenia założeń jego ochrony. Właściwe władze krajowe mogą w świetle wniosków z tej oceny skutków dla danego terenu wyrazić zgodę na plan lub przedsięwzięcie dopiero po upewnieniu się, że nie wpłynie on/ono niekorzystnie na dany teren. W Republice Słowackiej ustawa o ochronie przyrody i ustawa o lasach nie zapewniły tego, aby programy gospodarki leśnej i ich zmiany, incydentalne pozyskiwanie drewna oraz środki zapobiegania zagrożeniom dla lasów i eliminacji skutków szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi podlegały odpowiedniej ocenie skutków dla obszarów sieci Natura 2000. W chwili upływu terminu wyznaczonego w uzasadnionej opinii nie została zapewniona prawidłowa transpozycja art. 6 ust. 3 w związku z art. 7 dyrektywy siedliskowej, co powoduje jak dotąd ciągłe problemy.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy siedliskowej państwa członkowskie podejmują odpowiednie działania w celu uniknięcia na specjalnych obszarach ochrony pogorszenia stanu siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków, jak również w celu uniknięcia niepokojenia gatunków, dla których zostały wyznaczone takie obszary, o ile to niepokojenie może mieć znaczenie w stosunku do celów tej dyrektywy. Zgodnie z art. 7 dyrektywy siedliskowej przepis ten ma zastosowanie zarówno do terenów mających znaczenie dla Unii, jak i do obszarów specjalnej ochrony na podstawie dyrektywy ptasiej. Słowacja wyznaczyła na podstawie art. 4 ust. 1 dyrektywy ptasiej 12 obszarów specjalnej ochrony dla ochrony głuszca zwyczajnego, który jest gatunkiem wymienionym w załączniku I do dyrektywy ptasiej. Słowacja nie podjęła jednak odpowiednich działań w celu uniknięcia pogorszenia stanu siedlisk głuszca zwyczajnego i w celu uniknięcia znacznego niepokojenia gatunku na tych 12 obszarach specjalnej ochrony.

Republika Słowacka była zobowiązana na podstawie art. 4 ust. 1 dyrektywy ptasiej do ustanowienia specjalnych środków na 12 obszarach specjalnej ochrony wyznaczonych do ochrony głuszca zwyczajnego, w tym do określenia szczegółowych celów ochrony. W chwili upływu terminu wyznaczonego w uzasadnionej opinii oraz w chwili wniesienia niniejszej skargi Republika Słowacka jeszcze nie przyjęła programów wsparcia dla obszarów chronionych na podstawie ustawy o ochronie przyrody dla siedlisk głuszca zwyczajnego w 7 obszarach specjalnej ochrony.

(¹) Dz.U. 1992, L 206, s. 7; wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 15, t. 2, s. 102.

(²) Dz.U. 2010, L 20, s. 7.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 23 września 2020 r. w sprawie T-414/17, Hypo Vorarlberg Bank AG / Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, wniesione w dniu 4 grudnia 2020 r. przez Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

(Sprawa C-663/20 P)

(2021/C 44/39)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB) (przedstawiciele: H. Ehlers, P.A. Messina, J. Kerlin, pełnomocnicy oraz H.-G. Kamann, F. Louis, P. Gey, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Hypo Vorarlberg Bank AG

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi o:

1. uchylenie wyroku Sądu z dnia 23 września 2020 r., Hypo Vorarlberg Bank/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (T-414/17, EU:T:2020:437);
2. oddalenie skargi o stwierdzenie nieważności;
3. obciążenie drugiej strony postępowania kosztami postępowania.